

Den anden del er lønstatistikken, og dér synes jeg faktisk netop, at balancen er opnået på en god måde ved, at vi har sat de to grænser ind, der hedder dels mindst 10 ansatte, dels mindst fem i hver gruppe. Det synes jeg er et fint skæringspunkt, som sikrer, at anonymiteten faktisk er til stede. På den anden side er der forhåbentlig forholdsvis mange steder, hvor man faktisk kan levere den lønstatistik, som så kan være en bølgebryder for at formindske uligelønnen eller få endnu mere ligeløn, afhængigt af, hvilke briller man vil tage på.

Så jeg synes, det er et lovforslag, som udtrykker en respekt over for, at der er to hensyn, som skal vejes op imod hinanden. Det er en balancegang. Der er et dilemma som i så mange andre af livets forhold, og det forsøger lovforslaget her faktisk at tage hånd om.

Derfor kan vi med glæde støtte forslaget fra Det Radikale Venstres side.

Jette Gottlieb (EL):

25-års-jubilæet for ligelønsloven blev anledningen til arbejds- og ligestillingsministerens store stillede kampagne for ligeløn, og det var i den forbindelse, arbejdsministeren luftede tanken om åbenhed om lønforhold som forudsætning for at udjævne lønforskellene. Det var da også en del af vedtagelsen i forbindelse med ligelønsforespørgslen i februar, en vedtagelse, som bl.a. Enhedslisten støttede.

Nu står vi så med den konkrete udmøntning af de mange flotte ord, og jeg vil med det samme sige, at lovforslaget indeholder fremskridt.

Jeg synes, at det er godt at sikre lønmodtagerens ret til at videregive oplysninger om egne lønforhold. Jeg synes, det er godt at beskytte lønmodtagerne mod krav om lønfortrolighed, bare det altså forstås som en ret og ikke som en pligt, og dermed altså også en ret til anonymitet. På den måde synes jeg, at noget af den hidtidige debat har blandet tingene lidt sammen, for der har man ikke skelnet mellem, om jeg så må sige, retten til anonymitet og retten til at videregive oplysninger.

Efter min overbevisning er det muligt for den enkelte at videregive til enhver. Det indebærer, at man også kan brodere sin løn på sin bluse, hvis det er det, man ønsker. Det er den enkeltes egen afgørelse, og det er en beskyttelse af den enkelte, der er vigtig i den paragraf. I en anden paragraf er der sikret en anonymitet, der beskytter den enkelte mod, at der bliver videregivet oplysninger om den pågældendes løn, hvis ved-

kommende ikke ønsker det. Det synes jeg er en udmærket balance.

Jeg synes altså, det er godt at sikre denne ret til at videregive oplysninger om egne lønforhold. Jeg synes også, det er godt, at ministrene forpligtes til hvert tredje år at afgive en redegørelse om indsatsen for at opnå ligeløn, og jeg synes også, det er godt, at virksomhederne skal udarbejde en kønsopdelt lønstatistik.

Men hvad det sidste angår, vil jeg sige, at der er indlagt ret mange begrænsninger i kravet om en kønsopdelt lønstatistik, og det betyder, at de store ord fra februar er krympet noget.

For det første skal der fremsættes krav fra en ansat, en tillidsrepræsentant eller et forbund med medlemmer på virksomheden, og det er for så vidt i orden, men for det andet er det kun arbejdsgivere med mindst 10 beskæftigede, der pålægges pligten, for det tredje gælder det kun virksomheder, der allerede i dag indberetter lønoplysninger til Arbejdsgiverforeningen eller direkte til Danmarks Statistik, for det fjerde må statistikken ikke omfatte lønoplysninger for grupper på mindre end fem personer, og endelig er der pålagt de faglige organisationer og tillidsrepræsentanter nogle meget snærende begrænsninger i brugen af den kønsopdelte lønstatistik.

Som det også antydes i bemærkningerne til lovforslaget, betyder disse forhold, at bestemmelsen om lønstatistik har en meget begrænset anvendelighed – alt for begrænset efter min og Enhedslistens mening. Som LO konstaterer i sit hørings svar, kan begrænsningerne i værste fald udelukke halvdelen af det private arbejdsmarked. Jeg vil godt tilføje, at en særlig form for kreativitet fra virksomhedsledelsernes side med hensyn til opdeling af grupper på arbejdsfunktioner kan medvirke til at gøre begrænsningerne endnu større.

Jeg vil heller ikke undlade at give et kvalificeret gæt på, at ligelønsproblemerne kan være særlig udtalte netop på de små virksomheder, som i lovforslaget kan undslå sig fra at lave opdelt statistik.

Alt i alt er det min klare opfattelse, at lovforslaget kun vil få den tilsigtede virkning, hvis de omtalte begrænsninger fjernes eller i det mindste gøres mindre og dermed mere anvendelige i målsætningen om at forbedre de ansattes og faglige organisationers mulighed for at arbejde for lige løn mellem mænd og kvinder.

Jeg vil opfordre regeringen til at tage hørings svarene fra de faglige organisationer alvorligt.